

2019. tavaszán indítottuk útjára az Alumni rendszerben számon tartott egykori lelkész hallgatóink között a gyakorlati év (hatodév) tapasztalatait összegyűjtő kérdőívünket az alábbi felhívással:

„Kedves Egykori Hatodévesünk!

A DPR (Diplomás Pályakövető Rendszer) keretében a PRTA és az Egyházkerület által szervezett hatodév átgondolásában szeretnénk kérni a segítségét. Kérünk, szánjon 10-15 percet az alábbi kérdőív kitöltésére.”

A 79 megszólított közül 18, a címzettek 23%-a osztotta meg tapasztalatait, ami nem magas, de az öregdiák felmérések viszonylatában jó számadat. A válaszadók a gyakorlati év idejét illetően 2004-2019 közötti éveket mind lefedik, viszont így egy-egy évből csak egy, maximum két válaszunk érkezett. Ennyiben egy általános képet kapunk erről a képzési módszerünkről, de nem tudunk a longitudinálisan bekövetkező változásokra és tendenciákra következtetni.

A gyakorlati helyek kiválasztása 40%-ban a Püspöki Hivatal kezdeményezése, 22 %-ban személyes helykeresés, 11%-ban egyházmegyei megkeresés útján történt. Legtöbbször városi gyülekezetben végezték a hatodévet (44,4 %-ban városi anyaegyházközségben, 27,8% városi anyaegyházközségben szórvánnyal vagy leányegyházközséggel). 22%-a a válaszadóknak vidéki anyaegyházközségben szórvánnyal vagy anélkül, illetve missziói egyházközségben.

83%-ban a gyülekezet helybenlakó lelkésze volt a hatodévet vezető lelkész, ami egy jó arányszám, összesen 16,7%, akit közeli gyülekezet lelkésze mentorált. A vezető lelkészek nagyban (ötös skálán 61,1% 5-ös fokozat, 27,8% 4-es fokozat) biztosítottak hospitálási lehetőséget a hallgatóknak, ennél a számnál viszont jóval alacsonyabb, hogy mennyiben segítette a lelkész a gyülekezeti szolgálatokhoz szükséges jártasság megszerzését (ötös skálán 38,8% 5-ös fokozat, 27,8% 4-es fokozat, 33,3% csak 3-as fokozat).

A hallgatók a legtöbbet hitoktattak, istentiszteletet illetve ifjúsági és felnőtt bibliaórákat tartottak, tehát a klasszikus lelkészi feladatokban gyakorolták magukat. Többen végeztek esketést, keresztelést, temetést, család és beteglátogatást.

A hatodéven a teológia falain belül tartott specializációs blokkok közül a hallgatók a homiletikai, a hittanoktatási, a gyülekezetépítési és lelkigondozói blokkra emlékeznek, csak néhányan nem tudtak felidézni ilyen képzési formát. Ezek hasznosságára nézve teljesen megoszlanak a vélemények, mindenki bejelölt egy-kettőt, de egyik sem magaslik ki a válaszok alapján.

A kérdésre, hogy mely tanárok, lelkészek segítettek ezeken a képzési heteken ugyancsak több név érkezett, akik ma is látókörünkben vannak, a hallgatóknak van lehetőségük találkozni velük.

A hiányok oldaláról magasan kiemelkedik a gyülekezeti adminisztrációba való bevezetés hiánya, illetve a vezetőképzés, mint csoportvezetés, presbiteri ülések vezetése, stb. Ami megterhelő volt néhány hatodévesnek, az a túl sok hittanóra, adminisztráció, vizsgák, szakdolgozat hatodéven. További gondolatként megfogalmazódott, hogy a gyakorlatnak már korábban meg kellene jelennie a képzési rendszerünkben, fontosnak tartották többen a mentorlelkész hozzáállását, hogy milyen felkészültséggel, odaszánással, hozzáértéssel vezet be a szolgálatba a hatodévest, illetve itt is előjött a szakdolgozat ötödéven történő kidolgozása, hogy ne a hatodévet terhelje.

Összességében úgy látom, a válaszok nem vetettek fel olyan kérdéskört, ami eddig ne került volna a teológia vezetősége és tanárai elé, inkább aláhúzza, hogy ezekre a felmerült problémákra, hiányokra, feladatokra több figyelmet és konstruktív megoldáskeresést szenteljünk.

Szabóné dr. László Lilla
DPR felelős

Veszprém, 2019.10.15.